Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 7 grudnia 2010 r.

w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii

(2011/77/UE)

(Dz.U. L 30 z 4.2.2011, str. 34)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Rady 2011/326/UE z dnia 30 maja 2011 r.	L 147	17	2.6.2011
►M2	Decyzja wykonawcza Rady 2011/542/UE z dnia 2 września 2011 r.	L 240	11	16.9.2011

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 7 grudnia 2010 r.

w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii

(2011/77/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiające europejski mechanizm stabilizacji finansowej ([1]), w szczególności jego art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Irlandia znalazła się ostatnio pod wzrastającą presją ze strony rynków finansowych w związku z coraz większymi obawami dotyczącymi stabilności finansów publicznych tego kraju w świetle kompleksowych środków publicznych podjętych w celu wsparcia osłabionego sektora finansowego. Ze względu na nadmierne narażenie krajowego systemu bankowego na projekty związane z nieruchomościami i projekty budowlane, system ten poniósł znaczne straty w wyniku załamania się tych sektorów. Aktualny kryzys w sektorze gospodarki i bankowości wywarł również ogromny wpływ na finanse publiczne Irlandii, pogłębiając tym samym wpływ recesji. Niższe dochody podatkowe oraz wzrost wydatków związanych z cyklem koniunkturalnym, wynikające w szczególności ze wzrostu bezrobocia, przyczyniły się do wysokiego poziomu deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz gwałtownego pogłębienia się zadłużenia, w porównaniu z ich korzystną sytuacją sprzed kryzysu i pomimo wdrożenia od połowy 2008 r. pięciu znacznych pakietów konsolidacji budżetowej. Do pogorszenia sytuacji finansów publicznych w znacznym stopniu przyczyniły się środki wsparcia sektora bankowego, w tym znaczące zastrzyki kapitałowe. Obecne obawy dotyczące rynku odzwierciedlają w głównej mierze fakt, że wypłacalność systemu bankowego Irlandii i samego państwa nierozerwalnie wiąże się z kryzysem; obawy te doprowadziły do gwałtownego wzrostu rentowności obligacji państwowych Irlandii, a krajowy system bankowy został praktycznie pozbawiony finansowania ze strony rynków międzynarodowych.

(2) W świetle tych poważnych zaburzeń gospodarczych i finansowych wynikających z nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza kontrolą rządu, w dniu 21 listopada 2010 r. władze Irlandii oficjalnie zwróciły się o pomoc finansową Unii Europejskiej, państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW), w celu przywrócenia trwałego wzrostu gospodarki, zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu bankowego i finansowej stabilności w Unii i w strefie euro. W dniu 28 listopada 2010 r. osiągnięto porozumienie na poziomie technicznym w odniesieniu do kompleksowego pakietu działań na lata 2010–2013.

([1]) Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

▼B

(3) Celem przedłożonego Radzie i Komisji projektu gospodarczego i finansowego programu dostosowawczego („program”) jest przywrócenie zaufania rynków finansowych do irlandzkiego systemu bankowego i samego państwa, co pozwoli przywrócić trwały wzrost gospodarki. Program zawiera trzy podstawowe elementy służące osiągnięciu tych celów. Pierwszym elementem jest strategia dotycząca sektora finansowego przewidująca znaczną redukcję zatrudnienia, delewarowanie i reorganizację sektora bankowego, wraz z odpowiednim, dostosowanym do potrzeb, dokapitalizowaniem. Drugim elementem jest ambitna strategia konsolidacji budżetowej, której podstawą jest krajowy plan naprawy na lata 2011–2014, opublikowany przez władze Irlandii w dniu 24 listopada 2010 r. W planie szczegółowo przedstawiono środki konsolidacji budżetowej, których celem jest stały spadek długu publicznego brutto w średnim okresie. Władze Irlandii zobowiązały się do obniżenia deficytu do poziomu poniżej 3 % PKB w zmienionym, ustalonym przez Radę w dniu 7 grudnia 2010 r. terminie, tj. do 2015 r. Trzecim elementem programu, którego podstawą również jest krajowy plan naprawy, jest ambitny program reform strukturalnych, w tym reform rynku pracy, mających na celu wsparcie konsolidacji i wzmocnienie potencjału wzrostu gospodarki. W celu wsparcia tego ambitnego programu działań władze Irlandii zwracają się o pomoc finansową Unii i państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz o pożyczki udzielane w drodze porozumień dwustronnych ze Zjednoczonym Królestwem, Szwecją, Danią i MFW.

(4) Według aktualnych prognoz Komisji dotyczących wzrostu nominalnego PKB (1,4 % w 2011 r., 2,7 % w 2012 r. i 3,8 % w 2013 r.) ścieżka korekty budżetowej przewidziana w zaleceniu Rady z dnia 7 grudnia 2010 r. mającym na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Irlandii jest zgodna z przewidywanym wzrostem relacji długu do PKB z 98,9 % 2010 r. do 113,5 % w 2011 r., 120,0 % w 2012 r. i 121,8 % w 2013 r. Relacja długu do PKB ustabilizuje się zatem w 2013 r., a następnie przyjmie tendencję spadkową, zakładając dalsze postępy w redukcji deficytu. Na dynamikę zadłużenia ma wpływ szereg operacji pozabudżetowych, które zgodnie z prognozami doprowadzą do wzrostu relacji długu do PKB o 5,3 punktu procentowego (p.p.) PKB w 2011 r. i 0,8 p.p. w 2012 r., a następnie jej spadku o 1,3 p.p. PKB w 2013 r. Operacje te obejmują przewidywane zastrzyki kapitałowe dla banków w 2011 r., obniżenie rezerw gotówkowych oraz różnice pomiędzy płatnościami z tytułu naliczonych odsetek i odsetek w ujęciu kasowym.

(5) Komisja i Europejski Bank Centralny (EBC) oceniają, że w okresie od grudnia 2010 r. do końca 2013 r. potrzeby finansowe Irlandii wynoszą łącznie 85 mld (85 000 milionów) EUR. Pomimo znaczącej konsolidacji budżetowej niedobór środków państwa może wynieść łącznie 50 mld EUR w całym okresie objętym programem, przy założeniu, że zapadający dług długoterminowy będzie refinansowany na poziomie 0 % do końca 2011 r., w 20 % w 2012 r. i w 80 % w 2013 r. Przyjęto również ostrożne założenia dotyczące refinansowania długu krótkoterminowego. Zawarta w programie strategia dotycząca sektora finansowego mająca na celu trwałe przywrócenie zaufania do irlandzkiego systemu bankowego przewiduje program wsparcia tego systemu do maksymalnej wysokości 35 mld EUR. Program ten

▼B

obejmuje natychmiastowy zastrzyk kapitałowy nieprzekraczający kwoty 10 mld EUR na rzecz wybranych banków w celu podniesienia ich współczynnika kapitału podstawowego warstwy 1 do 12 %, finansując jednocześnie wczesne środki mające na celu wsparcie delewarowania i uwzględniając korekty wartości dodatkowych pożyczek, które mają być przeniesione do krajowej agencji ds. zarządzania aktywami (National Asset Management Agency, NAMA). Dalsze zastrzyki kapitału warunkowego w wysokości 25 mld EUR powinny umożliwić bankom spełnienie obecnych i przyszłych wymogów kapitałowych. Rzeczywiste potrzeby finansowe mogą być jednak znacznie niższe, zwłaszcza gdy warunki rynkowe znacząco się polepszą, a w okresie objętym programem system bankowy nie poniesie żadnych poważnych nieoczekiwanych strat.

(6) Program byłby finansowany z wkładów pochodzących ze źródeł zewnętrznych i z irlandzkich rezerw finansowych. Pomoc Unii na rzecz Irlandii w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 407/2010 wyniosłaby 22,5 mld EUR. Powyższa kwota stanowiłaby część łącznego wsparcia udzielonego przez europejskich partnerów Irlandii w wysokości 45 mld EUR. Oprócz wsparcia ze strony europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej pożyczki krajów partnerskich Irlandii w Unii obejmowałyby wkład z Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej (17,7 mld EUR) i wsparcie pożyczkowe udzielone w drodze dwustronnych porozumień przez Zjednoczone Królestwo, Szwecję i Danię (łącznie 4,8 mld EUR). Ponadto Irlandia zwróciła się do MFW o pożyczkę w wysokości 19,5 mld specjalnych praw ciągnienia (odpowiadających około 22,5 mld EUR), w ramach *Extended Fund Facility* (instrumentu rozszerzonego wsparcia finansowego). Wkład Irlandii wyniósłby 17,5 mld EUR i pochodziłby z istniejącej rezerwy gotówkowej Skarbu Państwa oraz składek z Krajowego Funduszu Rezerw Emerytalnych. Wsparcie ze strony europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej musi zostać udzielone na warunkach zbliżonych do warunków MFW.

(7) Rada powinna dokonywać regularnych przeglądów prowadzonej przez Irlandię polityki gospodarczej, w szczególności w kontekście corocznych przeglądów aktualizacji programu stabilności Irlandii i wdrażania krajowego programu reform, a także w ramach procedury nadmiernego deficytu.

(8) Komisja powinna zarządzać pomocą finansową Unii. Ustalone z Irlandią szczegółowe warunki dotyczące polityki gospodarczej powinny być określone w protokole ustaleń w sprawie szczegółowych warunków gospodarczych („protokół ustaleń”). Szczegółowe warunki finansowe powinny zostać określone w umowie pożyczki.

(9) W regularnych odstępach czasu, tj. co kwartał, Komisja, w porozumieniu z EBC, powinna weryfikować poprzez misje i regularne sprawozdania władz Irlandii, czy związane z pomocą finansową warunki dotyczące polityki gospodarczej są spełniane.

(10) Podczas realizacji programu Komisja powinna zapewniać dodatkowe wskazówki w zakresie polityki oraz pomoc techniczną w określonych dziedzinach.

▼B

(11) Operacje, których finansowanie jest wspierane z pomocy finansowej Unii, muszą być zgodne z jej polityką i z prawem unijnym. Interwencje wspierające instytucje finansowe muszą być dokonywane zgodnie z unijnymi zasadami konkurencji. Komisja, we współpracy z EBC i z MFW, zamierza w stosownych przypadkach zaangażować państwa członkowskie w opracowywanie i wprowadzanie w życie ostrożnościowej oceny płynności (PLAR) oraz w opracowywanie strategii na rzecz przyszłej struktury, funkcjonowania i stabilności finansowej irlandzkich instytucji kredytowych.

(12) Należy przyznać pomoc w celu wsparcia skutecznej realizacji programu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia udziela Irlandii pożyczki do maksymalnej wysokości 22,5 mld EUR, przy czym średni maksymalny okres wymagalności wynosi 7½ roku.

2. Pomoc finansowa jest udostępniana przez okres trzech lat, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji.

▼M2

3. Pomoc finansowa Unii jest udostępniana Irlandii przez Komisję w maksymalnie 13 ratach. Rata może zostać wypłacona w jednej transzy lub w kilku transzach. Okresy wymagalności transz w ramach pierwszej i trzeciej raty mogą być dłuższe niż maksymalny średni okres wymagalności, o którym mowa w ust. 1. W takich przypadkach okresy wymagalności kolejnych transz są ustalane tak, aby po wypłacie wszystkich rat osiągnięto maksymalny średni okres wymagalności, o którym mowa w ust. 1.

▼B

4. Warunkiem uruchomienia pierwszej raty jest wejście w życie umowy pożyczki i protokołu ustaleń. Uruchomienie każdej kolejnej raty pożyczki jest uwarunkowane dokonywaną co kwartał przez Komisję, w porozumieniu z EBC, pozytywną oceną spełniania przez Irlandię ogólnych warunków dotyczących polityki gospodarczej, określonych w niniejszej decyzji i w protokole ustaleń.

5. Irlandia pokrywa rzeczywiste koszty finansowania każdej transzy pomocy finansowej ponoszone przez Unię, powiększone o marżę w wysokości 292,5 punktu bazowego, co jest zbliżone do warunków wsparcia udzielonego przez MFW.

6. Ponadto koszty, o których mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 407/2010, pokrywa Irlandia.

7. Jeżeli będzie to wymagane w celu finansowania pożyczki, dozwolone jest ostrożne dokonywanie swapów stóp procentowych z kontrahentami posiadającymi najwyższą wiarygodność kredytową.

8. Komisja decyduje o wysokości i uruchomianiu dalszych rat. Komisja decyduje o wysokości transz.

Artykuł 2

1. Pomocą zarządza Komisja w sposób zgodny z zobowiązaniami Irlandii i z zaleceniami Rady, zwłaszcza z zaleceniami skierowanymi do Irlandii w kontekście realizacji jej krajowego programu reform, a także w kontekście wdrażania paktu stabilności i wzrostu.

▼B

2. Komisja, w porozumieniu z EBC, uzgadnia z władzami Irlandii szczegółowe warunki związane z pomocą finansową i dotyczące polityki gospodarczej, zgodnie z art. 3. Warunki te są określone w protokole ustaleń, który ma podpisać Komisja i władze Irlandii, zgodnie z zobowiązaniami i zaleceniami, o których mowa w ust. 1. Szczegółowe warunki finansowe są określone w umowie pożyczki, która ma zostać zawarta z Komisją.

3. Komisja, w porozumieniu z EBC, weryfikuje w regularnych odstępach czasu, czy związane z pomocą finansową warunki dotyczące polityki gospodarczej są spełniane, oraz składa sprawozdania Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu przed wypłatą każdej z rat. W tym celu władze Irlandii w pełni współpracują z Komisją i z EBC oraz oddają do ich dyspozycji wszystkie niezbędne informacje. Komisja informuje Komitet Ekonomiczno-Finansowy o ewentualnym refinansowaniu pożyczek lub zmianie warunków finansowych.

4. Irlandia przyjmuje i wprowadza w życie dodatkowe środki konsolidacyjne mające na celu zapewnienie stabilności makrofinansowej, w przypadku gdyby takie środki okazały się niezbędne w okresie objętym pomocą. Władze Irlandii z wyprzedzeniem konsultują z Komisją i z EBC przyjęcie wszelkich takich dodatkowych środków.

Artykuł 3

1. Niniejszym zatwierdza się przygotowany przez władze Irlandii gospodarczy i finansowy program dostosowawczy („program”).

2. Wypłata każdej następnej raty jest uzależniona od zadowalającej realizacji programu, który ma zostać włączony do programu stabilności Irlandii i krajowego programu reform, a w szczególności od spełnienia szczegółowych warunków dotyczących polityki gospodarczej określonych w protokole ustaleń. Obejmują one między innymi środki przewidziane w ust. 4–9 niniejszego artykułu.

3. W celu zmniejszenia deficytu Irlandii do poziomu poniżej 3 % PKB do 2015 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych nie powinien przekraczać 10,6 % przewidywanego PKB w 2011 r., 8,6 % PKB w 2012 r. oraz 7,5 % PKB w 2013 r. Przewidywana roczna ścieżka deficytu nie uwzględnia ewentualnego bezpośredniego wpływu potencjalnych środków wsparcia banków przyjętych w kontekście rządowej strategii dotyczącej sektora finansowego określonej w protokole dotyczącym polityki gospodarczej i finansowej (ang. *Memorandum of Economic and Financial Policies*) i w protokole ustaleń. Ponadto ścieżka ta jest zgodna ze wstępnym stanowiskiem Komisji (Eurostatu) w sprawie księgowego ujęcia, zgodnie z ESA95, czasu rejestrowania płatności odsetek z tytułu weksli na rzecz Anglo Irish Bank ([1]), a zmiana tego stanowiska doprowadziłaby do zmiany ścieżki deficytu.

([1]) Zob. http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/government_finance_statistics/methodology/advice_member_states

▼B

4. Irlandia przyjmuje środki określone w ust. 7–9 przed końcem wyznaczonego roku, przy czym dokładne terminy na lata 2011–2013 są określone w protokole ustaleń. Irlandia jest gotowa do przyjęcia dodatkowych środków konsolidacyjnych mających na celu obniżenie do 2015 r. deficytu do poziomu poniżej 3 % PKB, jeśli zmaterializują się czynniki ryzyka zagrażające osiągnięciu docelowych deficytów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

5. W celu przywrócenia zaufania do sektora finansowego Irlandia dokonuje odpowiedniego dokapitalizowania, szybkiego delewarowania i głębokiej restrukturyzacji systemu bankowego, jak określono w protokole ustaleń. W tym zakresie Irlandia opracowuje i uzgadnia z Komisją Europejską, EBC i z MFW strategię na rzecz przyszłej struktury, funkcjonowania i stabilności finansowej irlandzkich instytucji kredytowych, która określi, w jaki sposób zapewnić ich zdolność do funkcjonowania bez dalszej pomocy państwa. W szczególności Irlandia:

▼M1

a) podejmuje w razie potrzeby działania mające zapewnić odpowiednią kapitalizację krajowych banków w formie kapitału własnego, tak aby zapewnić spełnianie przez nie minimalnego wymogu regulacyjnego, tj. współczynnika kapitału podstawowego warstwy 1 w wysokości 10,5 %, przez cały okres trwania programu pomocy finansowej Unii, przy jednoczesnym delewarowaniu w kierunku docelowego wskaźnika kredytów do depozytów w wysokości 122,5 % na koniec 2013 r;

▼B

b) w możliwie jak najkrótszym czasie dokonuje zbycia udziałów w bankach, które nabyto podczas kryzysu, w sposób uwzględniający kwestie stabilności finansowej i finanse publiczne;

c) realizuje określony plan reorganizacji kryzysowej Anglo Irish Bank oraz Irish Nationwide Building Society, którego celem będzie ograniczenie do minimum strat kapitałowych wynikających z reorganizacji tych nieprawidłowo funkcjonujących instytucji kredytowych;

d) do końca 2010 r. przedstawi *Oireachtas* (parlament) projekt przepisów dotyczących stabilizacji finansowej i restrukturyzacji instytucji kredytowych, który będzie obejmował, między innymi, kwestię podziału obciążeń między posiadaczy obligacji podporządkowanych;

e) do końca marca 2011 r. przedstawi *Oireachtas* projekt przepisów dotyczących szczegółowego systemu reorganizacji dla banków i oszczędnościowych kas mieszkaniowych, oraz ulepszonych procedur wczesnej interwencji Centralnego Banku Irlandii w bankach znajdujących się w trudnej sytuacji.

6. Do końca 2010 r. Irlandia przyjmuje następujące środki:

Przyjęcie budżetu na 2011 r., w tym wynoszących łącznie 6 mld EUR środków konsolidacji budżetowej, służących redukcji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w okresie, o którym mowa w ust. 3. W budżecie określa się środki po stronie dochodów służące uzyskaniu co najmniej 1,4 mld EUR w 2011 r., w tym obniżenie przedziałów skali podatku dochodowego od osób fizycznych i ulg podatkowych lub równoważne środki, które mają dostarczyć 945 000 000 EUR w 2011 r.; obniżenie ulg podatkowych z tytułu emerytur i odliczeń

▼B

z tytułu emerytur, które ma przynieść 155 000 000 EUR w 2011 r.; obniżenie wydatków podatkowych, które pozwoli uzyskać 220 000 000 EUR w 2011 r.; podwyższenie akcyzy i różne środki podatkowe, które mają przynieść 80 000 000 EUR w 2011 r. Ponadto w budżecie przewiduje się, że rząd przedstawi środki służące uzyskaniu w 2011 r. przynajmniej 700 000 000 EUR w drodze działań jednorazowych i innych środków. W budżecie przewiduje się również redukcję wydatków bieżących o co najmniej 2,09 mld EUR w 2011 r., w tym: obniżenie wydatków na zabezpieczenie społeczne; redukcję zatrudnienia w sektorze publicznym; stopniowe obniżenie obecnych emerytur pracowników z tego sektora o średnio ponad 4 %; inne ograniczenia wydatków, w tym wydatków na towary i usługi oraz innych płatności transferowych, a także obniżenie publicznych nakładów inwestycyjnych o co najmniej 1,8 mld EUR w stosunku do obecnych planów na 2011 r. W nadzwyczajnych okolicznościach, w ścisłej współpracy z Komisją, rozważa się przyjęcie innych środków przynoszących porównywalne oszczędności.

7. W 2011 r., zgodnie z wymogami zawartymi w protokole ustaleń, Irlandia przyjmuje następujące środki:

a) 10-procentowe obniżenie wynagrodzenia nowych pracowników w sektorze publicznym. Rząd Irlandii rozważa również odpowiednie dostosowanie, w tym dostosowanie kosztów wynagrodzeń w sektorze publicznym, w celu wyrównania ewentualnych niedoborów wynikających z niższych od przewidywanych oszczędności z tytułu zwiększenia wydajności administracji i redukcji zatrudnienia w sektorze publicznym;

b) przyjęcie budżetu na 2012 r., w tym wynoszących co najmniej 3,6 mld EUR środków konsolidacji budżetowej, służących redukcji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 3. W projekcie budżetu uwzględnia się w szczególności środki po stronie dochodów mające przynieść 1,5 mld EUR na przestrzeni całego roku, w tym między innymi obniżenie przedziałów skali podatku dochodowego od osób fizycznych i ulg podatkowych; obniżenie ulg podatkowych z tytułu prywatnych emerytur; obniżenie ogólnych wydatków podatkowych; nowy podatek od nieruchomości; reformę podatku od dochodów kapitałowych i podatku od nabytego majątku oraz podniesienie podatku od emisji dwutlenku węgla. W budżecie przewiduje się obniżenie wydatków o 2,1 mld EUR w 2012 r., w tym redukcje wydatków społecznych, cięcia zatrudnienia w sektorze publicznym, zmiany wysokości emerytur w tym sektorze i redukcje innych wydatków określonych w programie oraz nakładów inwestycyjnych. ►M1 W porozumieniu z Komisją, MFW i EBC Irlandia może wprowadzić zmiany budżetowe do określonych wyżej środków celem pełnego wykorzystania potencjału oszczędności, które zostaną wskazane w trwającym obszernym przeglądzie wydatków oraz w priorytetach programu rządowego, pod warunkiem ich spójności z ogólnym celem, jakim jest zapewnienie w budżecie na rok 2012 konsolidacji budżetowej w wysokości co najmniej 3,6 mld EUR; ◄

c) dokonanie niezależnej oceny przeniesienia odpowiedzialności za świadczenie usług wodno-kanalizacyjnych z władz lokalnych na przedsiębiorstwo wodociągów i kanalizacji oraz opracowanie wniosków w sprawie realizacji tego projektu w celu rozpoczęcia pobierania opłat w latach 2012–2013;

▼B

d) przyjęcie przepisów przewidujących podwyższenie ustawowego wieku emerytalnego do 66 lat w 2014 r., 67 lat w 2021 r. oraz 68 lat w 2028 r. w celu zwiększenia długoterminowej stabilności finansów publicznych. Ponadto ze skutkiem w 2011 r. nastąpi reforma uprawnień emerytalnych dla nowych pracowników sektora publicznego. Reforma ta musi obejmować przegląd wcześniejszego przechodzenia na emeryturę niektórych kategorii urzędników państwowych i indeksację emerytur do cen konsumpcyjnych. Emerytury zostają uzależnione od średniego wynagrodzenia w ciągu całego okresu aktywności zawodowej. Wiek emerytalny nowych pracowników zostaje uzależniony od ustawowego wielu emerytalnego;

▼M1

e) przyjęcie środków wspierających wiarygodną strategię budżetową i wzmocnienie ram budżetowych. Irlandia przyjmuje i wdraża zasadę budżetową, zgodnie z którą wszelkie dodatkowe nieplanowane dochody w latach 2011–2015 są przeznaczane na redukcję deficytu i zadłużenia. Irlandia powołuje radę doradzającą w sprawach budżetowych, aby zapewnić niezależną ocenę sytuacji budżetowej i prognoz rządu. Irlandia przyjmuje ustawę o odpowiedzialności budżetowej, wprowadzającą średniookresowe ramy wydatków budżetowych wraz z obowiązującymi wieloletnimi progami wydatków w poszczególnych dziedzinach. Działania te przeprowadza się z uwzględnieniem wszelkich zmian reform zarządzania gospodarczego na poziomie Unii, a jako punkt wyjścia wykorzystuje się reformy, które zostały już przyjęte;

▼B

f) Irlandia przyjmuje zmiany legislacyjne mające na cele usunięcie ograniczeń w handlu i ograniczeń konkurencji w sektorach chronionych, w tym w zawodach prawniczych, usługach medycznych i farmacji;

▼M2

g) dokapitalizowanie banków krajowych do końca lipca 2011 r. (z zastrzeżeniem odpowiedniej korekty z tytułu zakładanego zbycia aktywów oraz wyników procesów zarządzania pasywami w przypadku Irish Life & Permanent oraz Bank of Ireland) zgodnie z ogłoszonymi przez Centralny Bank Irlandii w dniu 31 marca 2011 r. ustaleniami przeglądów PLAR (*Prudential Liquidity Assessment Review*) i PCAR (*Prudential Capital Assessment Review*) z 2011 r. Aby umożliwić dalszy podział obciążeń, ostateczny etap dokapitalizowania Bank of Ireland o 0,51 mld EUR zostanie zakończony przed końcem 2011 r., z wszelkie dalsze operacje dokapitalizowania Irish Life & Permanent zostaną zakończone po zbyciu aktywów związanych z działalnością ubezpieczeniową;

▼B

h) wprowadzenie przepisów przewidujących dostosowanie minimalnego wynagrodzenia w taki sposób, aby sprzyjać tworzeniu nowych miejsc prac i zapobiegać zakłóceniom powodowanym przez różne poziomy płac minimalnych obowiązujących w poszczególnych sektorach oraz dokonanie, w porozumieniu z Komisją, niezależnego przeglądu ramowych zarejestrowanych układów zbiorowych i porozumień w sprawie warunków zatrudnienia;

▼B

i) reforma systemu świadczeń dla bezrobotnych w celu zwiększenia zachęt do wczesnego podejmowania nowego zatrudnienia. Wzmacniane są środki aktywizacji zawodowej poprzez lepsze identyfikowanie potrzeb osób poszukujących pracy, zwiększenie zaangażowania i opracowanie systemu sankcji w celu zapewnienia, że osoby te poszukują pracy lub uczestniczą w szkoleniach; środkom tym towarzyszy skuteczniejszy monitoring. Ustanawia się mechanizm sankcji zapewniający realną utratę dochodów, niemający jednak charakteru nadmiernie karnego;

j) publikacja szczegółowego przeglądu systemu regulującego zadłużenie osób prywatnych i rozpoczęcie prac nad reformą przepisów, których celem jest wypracowanie równowagi pomiędzy interesami wierzycieli i dłużników;

k) przygotowanie sprawozdania zawierającego niezależną ocenę sektora energetycznego i sektora gazu w celu zaspokojenia potrzeb w zakresie finansowania publicznego, a także zwiększenia konkurencji. Władze Irlandii konsultują się z Komisją w sprawie wyników tej oceny i w celu wyznaczenia odpowiednich celów;

▼M1

l) zwiększenie konkurencji na otwartych rynkach. W tym celu dokonuje zmian przepisów, tak aby stworzyć bardziej wiarygodne środki odstraszające przez zapewnienie możliwości nakładania skutecznych sankcji z tytułu naruszeń irlandzkiego prawa konkurencji oraz art. 101 i 102 Traktatu, jak również przez zapewnienie skutecznego funkcjonowania organów ds. konkurencji. Ponadto w okresie trwania programu władze zapewnią, by nie przyznawano żadnych nowych wyłączeń od przepisów prawa konkurencji, chyba że będą one w pełni zgodne z celami programu pomocy finansowej Unii oraz potrzebami gospodarki;

▼B

m) sprzyjanie rozwojowi sektora detalicznego; rząd przeprowadzi badania mające na celu ocenę wpływu gospodarczego likwidacji obecnego ograniczenia wielkości placówek handlu detalicznego w celu zwiększenia konkurencji i obniżenia cen konsumpcyjnych. Wprowadzenie w życie wniosków z badania zostanie omówione z Komisją;

▼M1

n) delewarowanie banków krajowych w kierunku docelowych wskaźników kredytów do depozytów określonych w PLAR z 2011 r;

o) przygotowanie planu służącego zabezpieczeniu wypłacalności i zdolności utrzymania się na rynku niedokapitalizowanych instytucji w sektorze banków spółdzielczych, między innymi poprzez przyznanie Centralnemu Bankowi Irlandii uprawnień niezbędnych do podjęcia działań na rzecz zwiększenia konsolidacji w tym sektorze, w stosownych przypadkach w drodze połączeń oraz, tam gdzie to uzasadnione, przy wsparciu finansowym rządu;

p) przedstawienie *Oireachtas* projektu przepisów służących wsparciu banków spółdzielczych przy pomocy wzmocnionych ram regulacyjnych, obejmujących bardziej skuteczne wymogi w zakresie zarządzania oraz wymogi regulacyjne;

▼M2

q) przedłożenie do końca października niższej izbie parlamentu (Dáil) wstępnych perspektyw budżetowych obejmujących średniookresowy plan konsolidacji budżetowej na lata 2012–2015, zawierający pełne zestawienie dostosowań planowanych po stronie dochodów i wydatków budżetowych na każdy rok, spójny z celami określonymi w zaleceniu Rady z dnia 7 grudnia 2010 r.;

r) ogłoszenie, do dnia przedłożenia budżetu na rok 2012 (początek grudnia 2011 r.), wiążących średniookresowych pułapów wydatków kasowych oraz określenie środków, które są wymagane po stronie dochodów i wydatków celem osiągnięcia niezbędnej korekty w latach 2012–2015;

s) wydanie przez Centralny Bank Irlandii do końca grudnia 2011 r. wytycznych dla banków dotyczących ujmowania strat księgowych poniesionych z tytułu udzielonych kredytów;

t) opublikowanie przez Centralny Bank Irlandii do końca grudnia 2011 r. nowych wytycznych dotyczących wyceny zabezpieczeń kredytów bankowych;

u) przygotowanie i omówienie, do końca grudnia 2011 r., projektu planu zbycia aktywów, obejmującego również wykaz aktywów, które mają podlegać zbyciu, wszelkie niezbędne zmiany regulacyjne oraz harmonogram realizacji.

▼B

8. W 2012 r., zgodnie zwymogami zawartymi w protokole ustaleń, Irlandia przyjmuje następujące środki:

a) przyjęcie budżetu na 2013 r., w tym wynoszących co najmniej 3,1 mld EUR środków konsolidacji budżetowej, służących redukcji deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w okresie, o którym mowa w art. 3 ust. 3. W szczególności w budżecie określa się środki po stronie dochodów służące uzyskaniu co najmniej 1,1 mld EUR (wraz ze środkami przeniesionymi z 2012 r.), w tym: obniżenie przedziałów skali podatku dochodowego od osób fizycznych i ulg podatkowych; obniżenie ulg podatkowych z tytułu prywatnych emerytur; obniżenie ogólnych wydatków podatkowych i wprowadzenie nowego podatku od nieruchomości. W budżecie przewiduje się również obniżenie wydatków w 2013 r. o co najmniej 2 mld EUR, w tym: redukcje wydatków społecznych, cięcia zatrudnienia w sektorze publicznym, zmiany wysokości emerytur w tym sektorze i redukcje innych wydatków określonych w programie oraz nakładów inwestycyjnych. ►M1 W porozumieniu z Komisją Europejską, MFW i EBC Irlandia może wprowadzić zmiany budżetowe do określonych wyżej środków celem pełnego wykorzystania potencjału oszczędności, które zostaną wskazane w trwającym obszernym przeglądzie wydatków oraz w priorytetach programu rządowego, pod warunkiem ich spójności z ogólnym celem, jakim jest osiągnięcie w budżecie na rok 2013 konsolidacji budżetowej w wysokości co najmniej 3,1 mld EUR; ◄

b) przedstawienie *Oireachtas* projektu przepisów dotyczących zreformowania systemu regulującego zadłużenie osób prywatnych, z myślą o wypracowaniu równowagi między interesami wierzycieli i dłużników;

▼M1

c) delewarowanie banków krajowych w kierunku docelowych wskaźników kredytów do depozytów określonych w PLAR z 2011 r.

▼B

9. W celu zapewnienia sprawnej realizacji warunków programu oraz aby pomóc w dokonaniu zrównoważonej korekty równowagi, Komisja na bieżąco zapewnia doradztwo i wskazówki dotyczące reform polityki budżetowej, rynku finansowego i reform strukturalnych. W ramach programu pomocy, jaki ma być zapewniony Irlandii, wraz z MFW i we współpracy z EBC dokonuje okresowych przeglądów skuteczności i wpływu uzgodnionych środków na gospodarkę i społeczeństwo, a także zaleca niezbędne korekty w celu wspierania wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, przy jednoczesnym zapewnieniu niezbędnej konsolidacji budżetowej i ograniczeniu do minimum szkodliwego wpływu na społeczeństwo, szczególnie w odniesieniu do słabszych członków irlandzkiego społeczeństwa.

Artykuł 4

Irlandia otwiera specjalny rachunek prowadzony przez Centralny Bank Irlandii do celów zarządzania środkami otrzymanymi w ramach pomocy finansowej Unii.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.